

حەسەنی قزڵجی بەلەند گۆیەکی راستبێژ

حەمە سەعید حەسەن
(سوید)

بە قسولێ دەرکی بەو کوردووە کە خەڵکی کۆمەڵگای دواکەوتووی کوردەواری کەوتوونە دوو سەنگەری دژ بەیەکەو، خاوەنی دیوێخان و تەکنی، بازرگانان و بالادەستانی سەر بە دەوڵەت سەنگەری بەرامبەریان لە سەرپای چەوساوەکانی لادێ و شار گرتووە بۆ دۆشینیان هەموو رێگەییەکی ناپیروزیان گرتووە بەر.

ناوەرۆکی چیرۆکەکانی پێکەنینی گەدا، رەنگدانەوێ مەلانیی ناو کۆمەڵگەییەکی دواکەوتووی فیودالین. بۆ ئەوێ زیتر بچینە ناو جیھانی چیرۆکنووسەو، لە چەند دەروازەبەک دەدەین و بە پێی توانا بەرەو ناخی بابەتەکان رێ دەگرین بەر و لە دیوی ناوێ سەرنجی بەرھەمی قەڵەمە بە پرشت و فیکرە روژنەکی قزڵجی دەدەین.

ئەمە رێسایەکی کۆمەڵایەتی، لە هەموو کۆمەڵگەییەکی چینیایەتیدا رۆژ لەدوای رۆژ سامانی دەوڵەتەندان و کوێرەوێری هەژاران روو لە هەورازن، دوو چینیە سەرەکییەکی ناو کۆمەڵگەیی فیودالی، جووتیاران و خاوەن مولکەکان، بەلام هەمان کۆمەڵگە گەلی توێژ دەستەیی دیشی تێدایە، وەک جووتیارێ دەوڵەتەندان، سەپان، پالە، وەرزی، شوان... کرۆکی پێوەندییەکانی بەرھەمەتانی فیودالی لە مولکانەدا بەرجەستە دەبێ.

جووتیار بە درێژایی سالی بە خاوەن خێزانەوێ رەنج دەدات، ئەوێ لەبەر قزڵجی هەتاوێ بەرھەمی دین، ئاگای حەساوێ سایەیی سێبەر پارووی لێ دەگلین.

مولکانە کەلینیکێ گەورە دەخاتە دەستکەوتی جووتیارەو، ئەمە کارێک دەکات، ئەوێ بەرھەمی هیناوە بەشی خۆراک و پۆشاکێ سالیکی نەکات و بکەوێتە ژێر باری سەختی قەرزەوێ هیدی هیدی وای لێ بیت دەستبەرداری هەموو دەستمایە گەورەو گچکەکانی ببیت و وەک سلقی رووتی لێ بیت و بەھیوای دەسکەوتنی نان لە جیبەکی دیدا، سەری خۆی هەلبگر.

جووتیار کەم جار رێی دەکەوێتە شار، کە بۆ یەکەمین جار شار دەبین، تووشی سەرسورمان دەبێ، چونکە دیوی دەروێ شتەکان دەبین، واکەستەدەگات تا فگەیی خێر و بێر بەسەر شاردرا رزاهو نان پەیدا کردن تێیدا گەلی ئاسانترە وەک لە کوێرە

ئەم باسە تەرخانە بۆ لیکۆلینەوێ لە (پێکەنینی گەدا) (حەسەنی قزڵجی) کە لە چوار دە کورتە چیرۆک پێکھاتووە و لەسالی (۱۹۷۲) دابنکەیی پیشەوای بلای کوردووەتەو (هێمن) پیشەکی بۆ نووسیو.

ئەگەرچی هیچ کام لە چیرۆکەکان مێژووی نووسینیان دیاری نەکراوە، بەلام ئەوێ ئاشناوەتی لەگەڵ جیھانی چیرۆکی کوردیدا هەبێ، ئەوێ دەزانێ کە لە دەرووبەری سالانی پەنجاو لەوێ بەدوا نووسراون.

ئەوێ سەبارەت بە مێژووی چیرۆکی کوردی بنووس، ناتوانێ شان بەشانی بەرھەمی چیرۆکنووسە ناسراوەکانی کورد، باسی بەرھەمی (حەسەنی قزڵجی) ش نەکات. چیرۆکی کوردی لەگەڵ سەرھەڵدانی ریاکاری ریاکاری گرتووەتە بەر، رووباری چیرۆکەکانی (پێکەنینی گەدا) ش، هەر دەرژیتە دەریای ریاکاری مەو. (حەسەنی قزڵجی) ش وەک هەموو نووسەرێکی دی لە سفرەو دەستی پێ نەکردووە، پیش ئەو گەلی ریاکاری دی رێچکەیان شکاندووە، بەلام گرنگە ئەوێ لەیاد نەچێ، قزڵجی توانیوەتی جیھانیکێ تاییەتی بەخۆی بخولقینێ و خاوەنی دەنگ و رەنگ و سیمای خۆی بێ.

قزڵجی یەکیکە لە ریاکارە ناسراوەکانی چیرۆکی کوردی، ئەمە ئەگەر هەموو کوردستان لە بەرچاو بگرین، بەلام لەو بەشەیی کوردستانی ژێر دەسەلاتی ئێراندا، لەگەڵ (د. رەحیمی قازی) دا دوو بەدوو، دوو لوتکە هەلکشاوێ چیرۆکی کوردین. ئەگەر بەگشتی سەرنجی کۆمەڵە چیرۆکی پێکەنینی گەدا بدەین، دەگەینە ئەو سەر ئەنجامەیی کە کرۆکی سەرپای چیرۆکەکان، چەپکیک تیشک دەخاتە سەر یەک مەسەلەیی سەرەکی. بەچرێ دەتوانین بڵین: قزڵجی پەردە لەسەر ئەو چەوسانەوێیە هەڵدەداتەوێ کە مرقۆقی بەدەست مرقۆقەوێ تووشی هاتووەو «سەر و بنی قسەیی باس لەو سووکایەتیییە کە دەرھەق ئینسان دەکری و دیوێ تۆلە لەوانە بکرتەوێ کە ئاسوودەیی و خۆشگوزەرانییان بەو سووکایەتی بە ئینسان کردنەوێ بەندە» (۱) قزڵجی ئەو راستییە دەلێتەوێ کە سامان خولقینەری ستمە، ئەوانەیی خاوەنی سەرماوەیی، ئیدی هەر کەسێ بن، خەڵکە بندەستەکی خۆیان بە هەموو شتێوەک دەرتین. چیرۆکنووس دەزانێ دامودەزگای دەوڵەت کوتەکی دەستی چینی دەسەلاتدارە،

دییبه کدا. دهزانی خه لکی شار به کشتوکاله وه خه ربیک نین و ئاغا و گزیر مۆته که ئاسا دهستیان له بینی خه لکه که ی گیر نه کردوه، بۆیه هه ر که بچ دهرامه تی ته نگه ی پچ هه لده چنی و جیبه جی کردنی بیگاره زۆرو زه به نده کانی ئاغا بیزاری ده که ن، هه رچی هه به وه نیبه له یه که دوو گویدریتی بار ده کات و رتیگه ی نزیکترین شار ده گرتیه به ر.

له چیرۆکی - پیکه نیی گه دا - دا حه مه ره ش جووتیاریکی ته په ره شییه؛ هه رچی ده رگاکانی ژبان به رویدا داده خرئ و برسیتی به جوژی شالای بۆ دینی «... خۆری لی ده بیته کولیره». نزیکترین شار له گونده که یه وه هه له بجه یه، ئه ویش به هیوای کرێکاری رووی تیده کات. له بهر ئه وه ی سه ره درای پییری، برسیتیش ته واو برستی لی بریوه، کاری ده ستگیر نابچ. هه ندیک دلیان پتی ده سووتی و ده یانه وی خیری پی بکه ن، به لام حه مه ره ش بۆ کارکردن هاتوه نه که ده رۆزه. سه ره تا ده ست بۆ خیر و ده رگرتن درێژ ناکات به لام «که ئاگری برسیتی بلتیه سی سهند، ئازاو خویری وه که یه که ده سووتینی»، ئیدی حه مه ره ش رۆژانه گه دابی ده کات و توونی گه رماو تیکیش ده بیته جیگه ی پشووی شه وانیه ی.

هه باسی قاره مانێ چیرۆکی «شه هیدی زولمه» که ئه ویش برسیتی ناچاری کۆچی به ره و شاری ده کات، دوو چاری چاره نووسیکی گه لی ره شتر له وی حه مه ره ش ده بی. هه باس یه که له گونده کانی ناوچه ی ژاوه رۆی کوردستانی بن ده ستی ئیران به جی ده هیلئ و له کوردستانی ژیر چنگی عیرا قدا ده گیرسیته وه. هه باس نه که هه ر کاری چنگ ناکه وی به لکو له ترسی ئه وه ی نه که به تاوانی به زانندی سنوور دوو چاری زبندان بچ، شار به جی ده هیلئ و دواتر ته رمه که ی له که ناری شارد ده دۆزرتیه وه.

ئینسان ته نیا به نان ناژی، که چی گری ئه و دۆزه خه ی چه وسینه ران بۆ هه ژارانیا ن خو ش کردوه، کارێکی کردوه هه مو ئاوانی هه ژاران له دا بین کردنی ناندا خۆی بیینیته وه و نایش له گه رووی شیر دا بچ.

چه وساوه کان له هه مو خو شییه کی ژبان بیتبه ری کران، نایشیان چنگ ناکه وی، چ ژبانیکه ی پوچه و بچ با یه خ، مرۆف هه مو ژبانی خۆی بکاته خۆراکی نه هه نگه ی نان په یدا کردن. لوتکه ی کاره سات ئه وه یه مرۆف بۆ ئه وه ی له برساندا نه مریت، هه مو ژبانی به خشیته.

قاره مان رۆلێکی سه ره کی له چیرۆکدا وازی ده کات، نووسه ری به ده سه لات به جوژی به ناخی قاره مانه که یدا شویر ده بیته وه و رووناکی ده خاته سه ر بیرو لیکدانه وه ی، که خوینه ر هه ست ده کات رووبه پرووی ژبانیکه راسته قینه بووه ته وه ئه وی چیرۆکنووس باسی لی کردوه ژبان به هه مو لایه نه کانییه وه و قاره مانێ چیرۆکه که ش مرۆفیکه ی زیندووه له کۆمه لگه یه کی دیاریکراودا هه لده سووړی. راسته چیرۆکنووس بریار له سه ر هه لسه که وت و ژبان و چاره نووسی قاره مانێ چیرۆکه که ی ده دات، به لام نووسه ری وریا ژبان سه رچاوه ی دا هینانه کانیه تی و قاره مانه که ی وه که مرۆفیکه راسته قینه هه لده سووړینی، به مه ش متمانه ی خوینه ر مسۆگه ر ده کات.

ئه وی شاره زای کۆمه لگای کورده واری بیت و له نزیکه وه جووتیاری کورد بناستی، هه ست ده کا قزلجی زه ره کانه به ناخی جووتیاردا شوپووه ته وه و هونه رمه ندانه بیرو خولیاو لیکدانه وه و ئاوات و نازاری جووتیاری کوردی وینه کیشاوه. ئه مه ش ره نگدانه وه ی ئه وه یه چیرۆکنووس له گه ل نازارو ئاوانی جووتیاراندا ژیاوه. به لام ژبان به مانا رووکه شه که ی نا، به لکو ژبانیکه راسته قینه. له دووره وه سه رنجی جووتیارانی نه داوه، به لکو شانی داوه ته ژیر خه مه کانیان و له پیناوی هیواکانیا نندا ره نجی کیشاوه ته مه نی له پیناوی ئاسووده بیاندا به خشیوه.

قزلجی وه که چۆن جووتیاری کوردی، به قسه و گفتارییه وه، به هه لسه که وت و ره فتارییه وه، به ناخی ده روون و بیرو لیکدانه وه یه وه، هیناوه ته ناو جیهانی چیرۆکه کانییه وه، به هه مان وریا ییه وه به گ و ئاغاشی هیناوه ته گفتارو ره فتار. نه هاتوه له دیوی ده ره وه وینه ی ئاغا بکیشی و ته نیا باسی پو شاک و بالاو روخساری بکات. یان به شیویه که راسته وخۆ دژی بوه ستیتیه وه، به لکو ئاغای به زرپ و زیندوویی له هه مو لایه ن و رووه کانییه وه وه که خۆی نیشان داوه.

یه که له خه سه له ته کانی شیوازی نووسینی قزلجی په نابردنه بهر گالته جارییه، به لام گالته جاری له پیناوی گالته جاریدا نا، به لکو ده یه وی له و رتیگه یه وه ده مامک له سه ر روخساری دزیوی ئاغا لابات و ناخی لیخنی به خاته روو.

قۆناعی فیودالیش قۆناعیکه له قۆناعه کانی میژووی مرۆفایه تی، ره وتی میژوو دیوه خانی ئاغا هه لده ته که نیی و ده سه لاتی لی ده سی نیته وه.

حه سه نی قزلجی له چیرۆکی «بیهینه ئه ما ناوی مه به» دا، رووناکی هاویشته وه ته سه ر ژبانی رۆژانه ی ئاغایه که، که وه که ئاغا له گیانه لادایه و بهر زه بری شه قی کوشنده ی میژوو که وتوه وه له هیچ رووبه که وه ده سه لاتی نه ماوه، به لام وه که رووکه ش دان به و بارو دۆخه نوئییه دا نانیت و ده یه وی هه ر رۆلی ئاغا وازی بکات و درێژه به ته مه نی ئاغایانه ی بدات.

چیرۆکنووس لیزانانه له رتیگه ی دیه نیکی کاریکاتیریه وه کۆتایی به ژبانی ئاغایانه ی قاره مانه که ی و چیرۆکه که ی هیناوه، کاتی بارو دۆخیکه ی وای خولقاندووه، مه جید به گ له تاو سه رما جلی ئیستره که ی به خۆیدا بدات.

له چیرۆکی «ئاغا و جاعی رۆشنه» شدا، ره شیداغا هه ر بۆ ئه وه ی بیسه له نیی به زه بری زه نگه، له به فری نه بارو راوه که رویشک ده کات و که رویشکی مالیی لی ده بیته کتوی.

حه سه نی قزلجی به جوژیک شاره زای ته واوی لایه نه کانی ژبانی گونده کانی کوردستان بووه، له داها توودا ئه وی بیه وی سه بارت به قۆناعی فیودالیزم له کوردستاندا بنووسی، ده توانی وه که سه رچاوه یه کی گه رگ سوود له چیرۆکه کانی وه رگری. پلیخانۆف و توویه تی: «ئه وی مه به سستی بیت له سایکۆلۆژیای کرێکارانی روس تی بگا، ده بی به ره مه که کانی گۆرگی به سه ر بکاته وه.» منیش پیموایه ئه وی سه بارت ناخی ده روون و بیرو بۆچوون و ره فتاری جووتیارو ئاغا و بازرگانی کورد شاره زایی په یدا بکات، ده بی به ره مه ی حه سه نی قزلجی بخوینیته وه.

له چیرۆکی «عاده تی بازار» دا، نووسه ر ده چیته قوولا یی

خانیکه ووه په رده له سهر بیرو رهفتاری خاوهنی خانه که لاده دات. خاوهنی خان بۆ برینی دهستی جووتیاران، په نا ده باته بهر دیان ساخته و فیل و که له ک. شکسپیر و ناسراوه، له دواي خوا گه وره ترین خولقینه ره، چونکه قاره مانانی شان نامه ناو داره کانی وهک که سانی ناسراوی راسته قینه له یادی خوینه ردا ده ژین. (قزلجی) ش خاوهنی خانه که ی وهک که سیکی راسته قینه خولقاندووه و ئه وی چیرۆکی «عاده تی بازاری» ی خویند بیته وه، نهک هه ره ئه و قاره مانه ی له یادی ناچیتته وه، به لکو واهه ست دهکات ناسیویه تی و چه ندین جار ری که و توه ته خانه که ی! ئه گه ر خولقاندنی قاره مانیکی نه مر له رۆمانیک، یان شانۆ نامه یه کدا داهینانیکی گه وره بی، ئه و خولقاندنی قاره مانه ی له و جوړه له کورته چیرۆکدا داهینانیکی گه لئ مه زنتره، چونکه کورته چیرۆک مه و دای گه لئ به رته سکنتره و چیرۆکنووس بواری ئه و هی نیبه له هه موو گۆشه یه که وه وینه ی قاره مانه که ی بگری. قزلجی چه ند زیره کانه دیوی ناوه و ی قاره مانه که ی ده خاته روو، ئه و نه دده ش لپزانانه له دیوی دهره وه وینه ی ده گری: «... تا ئه و کاته به وردی سهرنجی سهر و گوتیلاکی ئه فه ندیم نه دابوو، به راستی مشکلی سهر خه زینه م بیرکه و ته وه. سهریکی گرمۆله، دوو چاوی بچکۆله و زیت، لووتیکی باریک، ده میکی دریش، پیستیکی وهک کۆنه و مه شکه... (۲)».

حاجی عه لی قاره مانه ی چیرۆکی «سهر فیتره»، یه کیکه له ده وله مه نده کانی شار، سهری بچی نوژی ناچی، به للام فلسف دایکیتی و فلسفیکی دی باوکی، هیچی له بیر ناچی، میشکی کۆمیپوته ری که بۆ خوئی، که پیوه ندی به پاروه هه بی. نمونه یه کی زیندووی بازرگانی کۆمه لگای کورده واریه.

قزلجی توانیویه تی له رتی ناساندنی ئه م نمونه یه وه، ته م له سهر روخساری مانگی ئه و راستییه لایبات، که ده وله مه ندی ئابروو مه ند ته نیا ئه فسانه یه و هیچی دی. که س نیبه دزی نه کردی و ده وله مه ند بوو بی، که س نیبه به ری رهنج و ئاره قه و بییری که سانی دی زه وت نه کردی و سهرمایه ی پیکه وه ناچی. نووسه ر به شپوه یه کی ناراسته و خو ده لئ: هه موو ده وله مه ندیک چه وسینه ره؛ ساخته چییه، راستیشی و تووه.

«سهرمایه هه رچه ند زۆریش بی، هه ر فلس فلسه که و تۆته سهریه ک، هه موو فلسفیک له ده فته ردا جیکه ی خوئی هه یه،» ئه مه بیر کردنه و ی حاجی عه لی و هه موو ده وله مه ندیکی دیبه، ناشخ مرۆف ده وله مه ند بی و وا بیر نه کاته وه، ده وله مه ند بی و چرووک و به رچاو ته نگ نه بی.

راسته قزلجی قینیکی ئه ستووری له چه وسینه رانه، به للام نه ها تووه جوین بارانی ده وله مه ندان بکات و ناو ناتۆر دیان لی بنی، به لکو وهک نووسه ریکی ده ست رهنگین له رتی نیشاندانی بیر کر نه وه رهفتاری رۆژانه یانه وه توانیویه تی زه لکاوای ناخیان ده ربخات و ده سته که یان بخاته روو.

له کۆمه لگه ی فیودالی کورده واریدا، ئاغا و بازرگان به پشتگیری ده زگای سهرکوتکه ری ده ولت، توانیویه تی سواری سهری چه وساوه کانی لادی و شار بن و به ری رهنجیان بدن، به للام هه موو کۆمه لگه یه کی فره چین شانۆی مملانیتی چینه یه تیبه، چین و توپزه چه وساوه کان هه میشه رۆلی مه ریان

وازی نه کردووه و زۆر جار ملیان له چه قو یاخی بووه به گز زۆر داراندا چوونه ته وه و هه لویستی شو ر شگیترا نه یان نو اندووه. له چیرۆکی «عاده تی بازاری» دا ئه وی میرزایی به رده سته خاوهن خانه که دهکات، سهری قایلپوون بۆ ساخته و که له که کانی خاوهن کاره که ی ناله قینی و به گزیدا ده چیتته وه له ناهه قی بیده نگ ناچی و لایه نی جووتیاره هه ژاره که ده گری.

کرۆکی سهرمایه ی مارکس- وهک لۆکاش ده لئ (باس له نامۆبوونی مرۆف، له سایه ی شپوازی به ره مه مه یانی سهرمایه داریدا، دهکات.) میرزای به رده سته خانچیش هه ست دهکات ئه گه ر دواي نه ریتی باوی بازار بکه وی. له مرۆفایه تی ده که وی، بۆیه یاخیبوون هه لده بترتی. ده ستویقسکی له رۆمانی (قومارچی) دا ده لئ: «مرۆف له هه موو هه ل و مه رجیکدا ده توانی پاریزگاری ئابرووی خوئی بکات.» قزلجیش میرزای وهک مرۆف، به هه موو مانای قولی وشه که نیشان داوه.

له «که شکۆلی جادووی» دا قزلجی باس له گۆران و به ره و پیتشه و چه وونی ئینسان دهکات و قاره مانه ئه فسانیه که ی ده یه وی و هیسه ی سه پان تیبگه یه نی که میژوو به هه نگاری گورج و دریش رووه و پیتشه وه مل ده نیت و لافاوی گۆران دیارده کۆنه کان راده مالی: «ئاخر وه یسه به رخ هه میشه له ژیر سه وه ته دا ناچی».

نووسه ر پئ له سهر ئه و راستییه ش داده گری که «... زه برو زه نگ مامانی میژوو»، چه وساوه کان تا سهر مل بۆ زه برو زه نگ نه وی ناکه ن و زه برو زه نگ ته قینه وه ی به دو او به و ئه ی به زه برو زه نگ له چه وساوه کان داگیرکراوه، ته نیا به زه برو زه نگیش ده ستیان ده که ویتته وه. زه برو زه نگ فه ریدوون به گی دلره ق و درهنده وای دهکات بلتیت: «وه یسه تو کورو برامی، من کردم تو نه یکه ی، من مالی دنیا م بۆ چییه، گیانیشم هی تۆبه.»

له چیرۆکی «هیلکه ی هادی خانی» یشدا، کاتی خزمه تکاریکی خان سووکایه تی به دایکی ناو ره حمان دهکات، ئه ویش خوینی ده کولتیت و به مه به سته تۆله سه ندنه وه روو دهکاته مالی خان، خان به خت یاری ده بی و له وی ناچی، ئه و ره حمان تا ده توانی خزمه تکاره که دارکاری دهکات، دواتریش که ژاندارم دین بیگرن، خوئی به ده سته وه نادات و هه لدی.

له چیرۆکی «خه ملی په مو» یشدا کاتی سوئی نامیق هه ست دهکات، زۆراویه گ ده یه وی به ره مه می ره نجی سالتیکی خوئی و خیزانی زه وت بکات و شپخیش ئه و تالان کردنه ئاشکرایه به قه زاو قه ده ر لیک ده داته وه مل نادات و ده لئ: «هه زار قه زاو قه ده ر بی، په مگی خوئی ناده من.» له چیرۆکی «تاج و ته ختی کوپخا هۆمه ر» یشدا ئه وه در ده که وی که چه وسینه ران به زه برو زه نگ ده سه لاتی خویان سه پاندووه. بۆیه ته نیا له و ریگه یه وه سهریان پئ نه وی ده کری. مه حاله چه وسینه ران ئه وی به زه برو زه نگ ده ستیان به سه ریدا گرتوه به ریگه ی هیمن و نه رم و نیان ده سته ردار ی بن! کاتی کوپخا هۆمه ر یاخی ده بیته و ده ست ده داته چه ک، ژاندارم، ئه و ده زگا سه رسه خته سهرکوتکه ره ی رژیتم، ناچار ده بی داوای وتوویشی لی بکات و گسوئی بۆ داخوازیه کانی بگری! وهک در ده که وی زۆریه ی قاره مانه کانی

قزلجی خەلکانی چەوساوەن، بەلام وایان نیشان نادات، کە هەر چەوساوەن و هبجی دی، کە بەو چەوساندنەوێهە قایلن، بەلکو بەشیکیان و نیشان دەدات کە هەست بەو چەوساندنەوێهە دووچاریان هاتوو دەکەن، ئەم هوشیاریبەش بەرەنگاربوونەو ریتوشین دانان بۆ رزگار بوونی لە دوایە.

لە کۆمەلگەیهکی دواکەوتووێ وەک کۆمەلگەیه کوردەواریدا، ئافەت پاشکۆی پیاو و لەسەر شانۆی ژياندا رۆلێکی لاوەکی دەگێڕێ. ئەم راستییە لە چیرۆکەکانی «پێکەنینی گەدا» یشتا رەنگی داوێتەو.

«نوشتەکە ئامینە خان» تاقە چیرۆکی قزلجییه قارەمانە سەرەکییهکە ئافەت بێ. نووسەر وەک لە نیشاندانی ناخی پیاوی چەوساوە و چەوسینەری کۆمەلگەیه کوردەواریدا، سەرکەوتنی بەدەست هێناوە، بە هەمان تواناو مامەلەیهی لەگەڵ ئافەتی کوردیشدا کردووە. ئەگەرچی خۆینەر لە دوا دێرەکانی «نوشتەکە ئامینە خان» دا، سەرەتا بۆ سەر لێوی دەگرێ، بەلام دواتر کە لە ژيانی ئامینە خان ورد دەبێتەو، هەست دەکات ئافەت لە کوردەواریدا لە دۆزەخێکی راستەقینەدا دەژی و سەدان کۆت و زنجیرو پێوند کراونەتە گەردن و دەست و لاقی هیواو تاسەو ئارەزووەکانی.

لە چیرۆکی «نە دیداری حاجی نە خەوی مزگەوت» دا، خەزالی ژنە جووتیارێکە، دلۆزوی مێردەکە بهتی و هەموو توانای خۆی لە پێناوی خۆشی ویدا دەخاتە گەر و هاوڕێ و هاوسەری تەنگانە بهتی، بەلام بایزی مێردی هەر کە گیرفانی گەرم دادی، بێ یەک و دوو ژنی بەسەر دێنێ، ئیدی خەزالی بە یەکجاری ژيانی لێ تالی دەبێ. لە کوردەواریدا پیاو بۆی هەیه لە ژنیێک زیتری هەبێ! ئەمەیش دیاری ئایینی ئیسلامە بۆ ئافەتی کورد و یەکێکە لە نەنگیبانەیهی بە هیچ پاساو نادری! لە کوردستاندا بیروباوهری ئیسلام بەشیکێ گەرم لە ئایدیۆلۆژی چینی دەرەبەگ پێک دەهێنی و چەکیکی بەکاره بۆ چەوساندنەوێهە زەحمەتکێشان. مەلای گوند کە نوینەری ئەو باوهریه، ئایین لە بەرژووهندی دەرەبەگ دەخاتە گەر و هەمیشە ئەو قەوانە لێ دەدا، گەر و بچووک، ئاغا و نۆکەر، شیخ و مسکین، هەر بوووە هەر دەشمینێ.

قزلجی لە چیرۆکی «خەملی پەمۆ» دا بە ساکاریبەکی قولەووە باس لەو دەکات، چۆن دیوێخان و خانەقا، بەگ و شیخ، بۆ زەوتکردنی بەرەمی ئارەقەیهی نێوچاوان و هبیزی بازووی جووتیار پستی یەکدی دەگرن. شیخ وەک نووسەر نیشانی داو، بەرووکەش پیاوی خوایه و دۆستی لێقەوماوانە، بەلام لە کرۆکدا دۆزمنیکی سەرسەختی هەزارانە نەک هەر خۆی تالانیان دەکات، بەلکو دەست درێژییهکانی بەگیش پەردە پۆش دەکات و فام و بیری بۆ گێلکردنی چەوساوەکان دەخاتە کار.

* * *

لە سەرەتای سالانی هەفتا بە داوێه گەلێ شێوێ تەکنیکی نوێ لە چیرۆکی کوردیدا سەریان هەلدا. حوسین عارف لە لیکۆلێنەوێهەدا کە لە ژیر ناو نیشانی «شێوێکانی تەکنیک لە چیرۆکی سالانی دواي هفتادا (٣)» بلاوی کردووە، باسی ئەو تەکنیکە نوێیانەیهی کردووە و نمونەشی لەسەر هەر یەکێکیان

هێناوێتەو. ئەو قوناغەیهی قزلجی چیرۆکی تێدا نووسیبو، چیرۆکنووسانی کورد بەگشتی پشتیان بە وەسف و گێرانهوێهە دیالۆگ بەستوو، ئەویش هەر وای کردووە.

شەپۆلی هۆش، وەک ریبازێکی نوێ، بۆ نووسینی چیرۆک و هەموو ئەو شێوێ تەکنیکیانەیهی لەو ریبازەوێهە سەرچاوە دەگرن، لە مێژوێ چیرۆکنووسانی ئەوروپا، وەک فیرجینیا وۆلف و جیمس جویس و فۆکنەر، مامەلەیان لەگەڵدا کردووە، چیرۆکی کوردیش لە سالانی هەفتاوێهە کەم و زۆر سوودی لەو شێوێ تەکنیکە نوێیانە وەرگرتوو، کە چیرۆکنووسانی ئەوروپا دایان هێناو. هەر لە مەنەلۆگ و تەداعی و برین و پاش و پیتخستنی کاتوێهە تا روانین لە روانگەیهی جیاوازهوێهە پەنابردنە بەر زیتەر لە گێرەوێهە یەک.

یەکیێک لەو دیاردانەیهی کە لە چیرۆکی نوێدا سەری هەلداو: بەگەر خستنی سیمبۆل و سوود وەرگرتنە لە ئەفسانە و داستان. دەشی یەشار کەمال و مارکیز لەم بواردەدا وەک دوو کەلە نووسەر، ئامازەیان بۆ بکری، چیرۆکنووسی کورد لەم رووێهەوێهە لە ئەزمونی ئەدەبیهی گەلان بەهەرەمەند بوو.

کۆنترین شێوێ تەکنیکی بۆ نووسینی چیرۆک، گێرانهوێهە، بەلام ئەمە ئەوێهە ناگەتینی کە ئەو شێوێ تەکنیکە لە کەلێک کەوتووێهە ناکرێ سوودی لێ وەرەبگیری. سەرکەوتووێهە شێوێ تەکنیکی بۆ ناساندنی ناخی قارەمان و دەرخستنی سەرجهمی خولیاو ئارەزوێهەکانی مۆنۆلۆگ، بەلام چیرۆکنووسی بەتوانا دەشی لە ریبی وەسفیشەوێهە بتوانی بە ناخی قارەمانە کەیدا شۆرپیتەو، یان گێرانهوێهە بکاتە ئاوینەیهک و هەموو رووداوەکانی تێدا نیشان بدات، نووسەر دەشی دەستبەرداری گێرانهوێهە بێ، بەلام وەسفکردن لەوێهە دەچی تا چیرۆک بنوسری سوودی لێ وەرەبگیری.

لە هەموو چیرۆکەکانی (پێکەنینی گەدا) دا چیرۆکنووس بەسەرھاتەکان دەگێریتەو، ئەمەش کاریک دەکات خۆینەر هەمیشە هەست بە بوونی نووسەر بکات و ئەوێهە بزانیێت کە ئەوێهە دێخوینیتەوێهە دەشی رووی نەدای، بەلکو هۆنراپیتەو. گۆتە دەلی: «کام خۆینەر پەسەند دەکەم؟ ئەوێهە من و خۆی و هەموو جیهانی بێر دەچیتەوێهە تەنیا لە نووسینە کەمدا دەژی. (٤)» کە نووسەر خۆی گێرەوێهە بوو، ئەمە بواری ئەوێهە بۆ خۆش دەکات، زوو زوو یان ناو بە ناو راستەوخۆ خۆی لە رووداوەکان هەلبقورتین و بیرورای خۆی بسەپین. ئەمەش یەکیێکە لە کەموکوریبەکانی ئەو شێوێ گێرانهوێهە ئەگەرچی نووسەری لێھاتوو دەتوانی هونەرەمەندانە سوود لەو شێوێ گێرانهوێهەش وەرەبگریێت و خۆینەر وای بکات بە پەرۆشەوێهە دواي رووداوەکە بکەوێت. دارشتنی سەرەتای چیرۆک، رۆلێکی گەرم دەگێرێ، نووسەری بەتوانا بەشێوێهە کە رووداوە گێریتەو، خۆینەر نەک لە خۆیندەوێهە چیرۆکەکەیهی بێزار نابێ، بەلکو بە پەرۆشەوێهە شۆین رووداوەکە دەکەوێ. زۆریهی چیرۆکەکانی پێکەنینی گەدا ئەوێهە هونەرەمەندانە چتران، خۆینەر تا دوا دێر دەستبەرداری چیرۆکەکان نابیت، دێر بە دێر، هەنگاو بە هەنگاو بە تاسەوێهە دواي گێرەوێهە دەکەوێ.

وێهە و نەم قزلجی پەنای بۆ وەسف و گێرانهوێهە دیالۆگ

بردووه، به لّام چونکه وهستایانه مامه لهی له گه لّ نهو شیوه ته کنیکانه دا کردووه، توانیویه تی نهوی دهینوسی شیوهی چیرۆکی هونه ربی پی بیه خشی.

قزلجی له وهسفرکردنی رۆژتیکي ژبانی حه مه رهش-ی قاره مانی چیرۆکی (پیکه نینی گه دا) دا ده نووسیت: «رۆژتیکي زۆر تۆف بوو، به باوه کرپوهی ده کرد، کهس نه یده توانی ماله و مال بکا، حه مه رهش تا چیشتانئ سه بری کرد به شکم نه ختن هه و خۆش بی، به لّام گڤه گڤی با تا ده هات توندتر ده بوو، کلوه به فیری گبژو خول ده داو ده یکرد به کونی تونه که دا، ده تگوت له عاسمان هه ره وه ژبان کردووه به بفر هه لّاجی ده که ن.»

به م جوره ش ژبانی رۆژانهی (مه لا جه لال) که یه که تیکه له قاره مانه کانی چیرۆکی «خه ملی په مۆ» ده گبژیته وه: «مه لا جه لال نه گه ر نوپژ کالا بوایه، ده کرا بلّین کر تیکاری دینی بوو، مانگی به پینج دینار بۆ پینج نوپژ به کرئ گبیرا بوو، وه کر تیکاری دهسته مۆ که چاوی له دهستی خاوه ن کار بیت و وربای وهخت و کاتی کاره که بی، گوپی له وه نه بوو کهس هه یه له پشتیه وه نوپژ بکات یان نا، له گه لّ دهنگی بانگه که، ده خزا میحراهه که.»

قزلجی وهک چۆن له وهسفرکردن و گبیرانه وه دا، چیرۆکنوسانه رهفتاری کردووه، به ورباییه وه دیالۆگیشی دارشتووه، گفتاره کان له قسهی قاره مانه کان ده چن و به پینی پینوستن، رسته کان کورت و چرن و درتژدارپیان پیوه دیار نییه. «که شکۆلی جادوویی» تاکه چیرۆکی قزلجیه که تپیدا نه فسانه به واقعه وه گری دراوه. چیرۆکه که سه ره تا له هه موو روویه که وه ریالیسته و تیشک هاویشتنه سه ره نهو کوپره وه ربیه یه که هه ژارانی لادی تووشی هاتوون، دواتر وه یسهی قاره مانی چیرۆکه که، له سه ره کانیه که پیره میتردیکی لی په یدا ده بی، سه ره له دانی نهو پیره نه فسانه یه له ناکاوو رپکه وت نییه، به لّکو سه ره که وتوانه زهمینه ی بۆ خۆش کراوه و خویته ره تووشی سه له مینه وه ناب.

قزلجی لهو چیرۆکه یدا سوودی له میتۆلۆژیا وه رگرتوه، نهوی پینوسته وهک لایه نیتیکي گه ش بۆ چیرۆکنوس تۆمار بکری نه وه یه، توانیویه تی له پیناوی گه شه دان به واقیعه دا، سوود له نه فسانه وه ربگری، نه مه جگه له وهی له چیرۆکی کوردیدا هه ره له سه ره له دانییه وه تا سالانی حه فتا، هیچ چیرۆکنوسیتیکي کورد نه وه نده سه ره که وتوانه نه فسانه ی تیکه لی واقیعه نه کردووه.

نهو پیره میترده نه فسانه ییه ی (خه سه نهی قزلجی) خولقاندوویه تی، هه لگری بیرتیکي رۆشنه، ده یه وی کهس به ری ره نجی که سی دی نه خوا، ته نیا رپگه ش به پینی بۆچوونی پیره بۆ ده رباز بوون له کۆبله یی په نا بردنه به ره زه بره زه نگه. وهک ده رده که وی نهو پیره میترده، سیمبۆله بۆ بزوتنه وهی له وهستان نه هاتوی زه حه تکیشان.

هه موو چیرۆکنوسانی جیهان، که م و زۆر، به سه ره هاتی ژبانی خۆیان به به ره مه کانیانه وه دیاره، رۆمانی «کورپ کاره که ره که» ی تۆگۆسترتیندبیری رهنگدانه وهی ژبانی نووسه ره که یه تی، به لّام ستریندبیری وهک هه ره که له نووسه رتیکي دی نه هاتوه باسی به سه ره هاتی ژبانی خۆی بکات، به لّکو له که ره سه ی ژبانی خۆی

ته لاری بلندی رۆمانیتیکي بنیات ناوه. نهوی میژوو بنووسیته وه، که باسی که سیتیک ده کات، ته نیا مه به سستی نهو تاکه که سه یه، به لّام چیرۆکنوس که باس له تاکه که سیتیک ده کات، نهو تاکه که سه، ئینسانیتیکي راسته قینه ی دیار بکراو نییه، به لّکو نمونه ی چینییک یا توتیژتیکه، هه موو خه سه له ته رهنگ ده ده نه وه. واته چیرۆکنوس پیوه ندی دیالیتیکتیکیانیه ی نیوان تاک و گشتی له به رچاوه. میژوونوس که باس له رووداویک ده کات وهک خۆی ده بنوسیته وه، به لّام چیرۆکنوس خه یالی خۆی تیکه ل رووداویک ده کات و وای ده گبژیته وه که خۆی ده یه وی نهک که رووی داوه. نه مه وه نه بی نهو واتایه بیه خشی که چیرۆکنوس پینی له زهمینه ی واقیعه بری.

سه رچاوه ی چیرۆکه کانی قزلجی ژبانی کۆمه لگای کورده وارین. هه موو نهو به سه ره هاتانه ی هه وی نهی رووداوه کانی ناو چیرۆکه کانی پیکه نینی گه دان، یان له راستیدا روویان داوه یان رپی تپیده چی روویان دابی و رووبده ن. هه ندی له چیرۆکه کانی (پیکه نینی گه دا) زاده ی نه زمونی ژبانی حه سه نی قزلجین و نووسه ره خۆی له ناو جه رگه ی نهو رووداوانه دا ژیاوه.

«خه ملی په مۆ» به ره هه می نه زمونی نهو ماوه یه یه نووسه ره له هه له بجه له خانه قایه کدا گیرساوه ته وه، (هیلکه ی هادی خانی) ش زاده ی سه فه رتیکي راسته قینه ی نیوان سه نه و کرماشانه، (عه ده تی بازار) و (سه ره فیستره) ش رهنگدانه وهی ژبانی نهو سه رده مه ی نووسه رن که میرزایی و به رده سستی بازرگانانی کردووه، (5) ته نانه ت خویته ره له هه رده و چیرۆکی «عه ده تی بازار» و «هیلکه ی هادی خانی» دا نووسه ره دناسیته وه، له یه که میاندا میرزایه و له وی دیبانا کادره هه لا تووه که یه.

قزلجی له «عه ده تی بازار» و «خه ملی په مۆ» دا توانیویه تی نه زمونی خۆی له دوو چیرۆکی هونه ریدا به رجه سته بکات، به لّام له «هیلکه ی هادی خانی» دا له لایه که وه رووداوه که وهک میژوونوسیتیک ده گبژیته وه، له لایه کی دیکه شه وه جیده سستی گبیره وه، واتا نووسه ره، به زه قی به چیرۆکه که وه دیاره نه م دوو که لینه له چیرۆکی «تاج و ته ختی کوپخا هۆمه ره» یشدا به دی ده کرین.

قزلجی له چیرۆکی «تاج و ته ختی کوپخا هۆمه ره» دا نووسیه یه تی: «کاحسین به تکای قازی عه لی باوکی قازی محه مه دی شه هید رزگاری بوو، که له شکری رووسی قه یسه ری هات و له شکری عوسمانی شکاند، رۆژتیک کاحسین بۆ کاری باپیراغا ده چوه سابلاخ، له رپگه تووشی ده سته یه ک سالداتی رووسی بوو سالداته کان که بۆ کابرایه کی دیکه ده گه ران به هه له کاحسین- یان گرت و له گه لّ دیلی دیکه نیردرا بۆ قه ققاز، تا له شوپشی مه زنی تۆکتۆبه ردا به ربوو، هاته وه.»

راستگۆبی له نووسینی چیرۆکدا بریتی نییه له کۆپی کردنی رووداوه میژووبیه کان و گبیرانه وه یه کی توتی ئاسای واقیعه، به لّکو به رجه سته کردنی نهو راستیه یه که واقیعه همیشه له گه شه کردندایه و لافاوی گۆران به ره به سته کان راده مالتی، نه مه ییش به شیوه یه کی هونه ری و دوور له زمانی گوتار نووسین. له چیرۆکی «شه هیدی زولمه» شدا ده ست تپوه ردانی

ناهونه‌ریبانه‌ی نووسەر به زه‌قی به‌ده‌قه‌که‌وه دپاره، به‌تایبه‌تی قسه‌ی مجیوره‌که که له قسه‌ی خو‌ی ناچن: «به‌ل‌ئ‌ی مام حاجی تهرمه‌که خو‌ی بکه‌م بۆگهن نه‌کا، تا بازارت ده‌بی، ئه‌وسا بیتمه‌وه خزمه‌نت، تف له خو‌ت و پاره‌شت، بۆچی مردووش کالاه و کوتاله ئیحتیکار بکری!»

یه‌ک‌ئ‌ی له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی گی دی مویاسان له‌وه‌دا خو‌ی ده‌نوینی، به‌ جو‌ری کۆتایی به‌ چیرۆک ده‌هینی که خو‌ینه‌ر چاوهرتی ناکا، ئه‌م شتیوازه نووسینه به‌ گه‌ل‌ئ‌ی له‌ چیرۆکه‌کانی پیکه‌نینی گه‌دایشه‌وه دپاره، وه‌ک: نوشته‌که‌ی ئامینه‌ خان، قورئان خو‌یندن له‌ جیاتی به‌رتیل، چای دیوه‌خان، ئه‌میش لایه‌نیکی گه‌ش و خال‌ئ‌یکی به‌هیزی شتیوازی نووسینی قزلجییه‌. نووسەر له‌به‌رئه‌وه‌ی شاره‌زاییه‌کی چاکی له‌ که‌له‌پووری کوردیدا هه‌بووه، له‌ چیرۆکه‌کانیدا زیره‌کانه مامه‌له‌ی له‌گه‌ل‌ پهن‌دی پیشینان و قسه‌ی به‌ج‌ئ‌ی دا کردووه و له‌ کات و شو‌ینی خو‌ی‌اندا به‌کاری هینان. به‌سه‌ر زمانی کوردیشدا زال بووه و چیرۆکه‌کانی به‌ زمانیکی ره‌وان و بی‌ گرتوگۆل و پاراو نووسیه‌، هه‌روه‌ک نمونه له «نوشته‌که‌ی ئامینه‌ خان» دا ده‌ل‌ئ‌ی: «ئامینه‌ خان وه‌ک جوان نه‌بوو، ئه‌وه‌نده‌ش دزیوو ناشیرین نه‌بوو که‌س نه‌بخو‌ازی؛ له‌تافی جوانی و نوخسه‌ی پیکه‌یشتنیدا که‌له‌گه‌ت و پانوپۆرو بالاییه‌کی ریکوپیتک و له‌ش و لارو داروباریکی باشی هه‌بوو (٦)، به‌لام دپاره بۆره‌ پیاوو کوره‌ وه‌رزیتر هاوشانی ئه‌و نه‌بوون و داواکاری دیکه‌شی نه‌بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ماپۆه.»

ئه‌وی ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر زمانیکدا نه‌شکی، ناتوانی وینه‌ی شیعریی دابه‌ینی و قسه‌ی به‌ توپک‌ل بکات و په‌ی به‌ نه‌ینی وشه‌ بیات: «ده‌تگوت له‌ عاسمان هه‌ره‌وه‌زیان کردووه و به‌فر هه‌للاجی ده‌که‌ن.

- پیکه‌نینی گه‌دا - ئه‌فه‌ندی ده‌می وه‌ک مه‌شکه‌ی کۆن ته‌قی و نه‌راندی. - عاده‌تی بازار.

- ئه‌و رۆژه‌ نیو گه‌ز وه‌ک مقاشی هاوین له‌ولاوه‌ که‌وتبوو، ته‌رازووش مریشکه‌ به‌ کورکت تیدا بنایه‌ته‌وه.

- تاج و ته‌ختی کوپ‌خا هۆمه‌ر.» وه‌ک به‌و نمونانه‌وه دپاره هه‌سه‌ن قزلجی کوردیزان بووه، به‌لام ئه‌مه‌ ناکاته ئه‌وه‌ی که پیکه‌نینی گه‌دا له‌ باره‌ی زمانه‌وه‌ لوته‌که‌ی ئه‌ده‌بی کوردی بی، (٧) وه‌ک که‌رمی حیسامی و توویه‌تی. ده‌شتی ئه‌و پیشه‌کییه‌ی هیمن بۆ «تاریک و روون» ی نووسیه‌وه، یا ئه‌و زمانه‌ بی وینه‌یه‌ی شاسواری گۆره‌پانی زمانی کوردی شوکر مسته‌فا پیی ده‌نووسی، وه‌ک لوته‌که‌ی زمانی ئه‌ده‌بی کوردی ئامازه‌یان بۆ بکری، به‌لام قزلجی هه‌ندی جار دووچاری غه‌فله‌ت هاتووه، له‌ چیرۆکی «پیکه‌نینی گه‌دا» دا نووسیه‌تی: «کوئوپر به‌ شتییه‌ی سه‌ری هه‌له‌پنا.» یان له «هیلکه‌ی هادی خانی» دا ده‌ل‌ئ‌ی: «دارو دره‌خت وه‌ک دۆستانی به‌ ئه‌مه‌ک و هاوییه‌ر سه‌ریان به‌سه‌ر یه‌که‌یه‌وه نابوو ده‌تگوت رازو نیاز ده‌که‌ن... ده‌تگوت... وه‌ک ده‌وله‌مه‌ند و خوا پیداوه‌کان له‌سه‌ر شانۆی کاباره‌کان سه‌ما ده‌که‌ن و ئاگیان له‌ ده‌ردو مه‌رگی که‌س نییه‌.» له‌ کاتیکدا ویستویه‌تی به‌ زمانیکی شیعریی قسه‌ بکات، به‌لام یه‌ک شتی دیاریکراوی «دارو دره‌خت» به‌دوو شتی جیاوازو دژ به‌یه‌ک «دل‌داری به‌ ئه‌مه‌ک، ده‌وله‌مه‌ندی دل‌په‌ق» چوواندووه. هه‌ندی

جاریش (وه‌ی به‌کاره‌یتناوه: «بازی ده‌برد بۆ لای ره‌شید ناغا وه خشپه‌ی پیی نه‌ده‌بیسترا،» (٨) یا له‌یه‌ک تاکه‌ په‌ره‌گرافدا جاری فرمانی رانه‌بردووی به‌ پیشگری (ئه‌) و جاریکی دی به‌ (ده‌ی نووسیه‌وه: «ده‌بن، ئه‌هه‌سینه‌وه.» (٩) له‌گه‌ل‌ ئه‌م چه‌ند سه‌رنجه‌شدا هیشتا به‌ گشتی پیکه‌نینی گه‌دا به‌ زمانیکی ره‌وان و پاراو نووسراوه، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی ئه‌وی سه‌رنجی نووسینه‌کانی سالانی هه‌فتای قزلجی بدات ده‌زانی زمانی نووسینی وی به‌رده‌وام له‌ گه‌شه‌کردندا بووه.

له‌ کۆتاییدا ده‌ستی ریز به‌ سنگه‌وه ده‌گرم و ده‌نووشتیتمه‌وه‌وه چه‌پکه‌ گۆلی ئه‌مه‌ک و خو‌شه‌ویستی له‌سه‌ر گه‌ل‌کۆی پیروزی شو‌ین بزری چیرۆکنووسی به‌توانای کورد هه‌سه‌نی قزلجی داده‌نییم.

کۆتایی نابی ١٩٩٠

په‌راویزه‌کان

.....

- ١- ئه‌حمه‌دی شاملو، تاشکۆفه‌ی سووری کراسیتک، وه‌رگێرانی ناسری حیسامی، ل ١٤، ئینتیشاراتی پویا.
- ٢- چیرۆکی عاده‌تی بازار، ل ٢٨، پیکه‌نینی گه‌دا.
- ٣- رۆشنییری نو‌ی، ژماره ٦٣.
- ٤- بیلنسکی، نصوص مختارة، ترجمه، یوسف حلاق، ص ٤٨، دمشق ١٩٨٠.
- ٥- که‌رمی حیسامی، شه‌هیدی نمر هه‌سه‌نی قزلجی، په‌یف ژ ٣، ١٩٨٦ له‌نده‌ن، ل ٣٠٧.
- ٦- له‌ کورده‌واریدا قه‌ساب چۆن بۆ مه‌ر ده‌روانی، پیاویش له‌ هه‌مان روانگه‌وه سه‌رنجی ئافره‌ت ده‌دا.
- ٧- په‌یف. ژماره ٣، ل ٣٠٧.
- ٨- پیکه‌نینی گه‌دا، ل ١٥.
- ٩- هه‌مان سه‌رچاوه.